

Hrátky s čertem

05.02.2009

SA zalezlý

MA přichází a
píská si

1. LOUPEŽNA (SA, MA, LU)

SARKA FARKA:

Ani hnout chlape, sic máš kuli v játrech.

MARTIN KABÁT:

Prachzatra.. To na mě míříš holí a nebo máš opravdickou flintu? A seš vobyčejnej hajnej a nebo sám pan fořtmistr?

SARKA FARKA:

Já jsem ten proslulej loupežník Sarka Farka. Mám bambitku, abys věděl, a hned dvě! Kdo se na mne jedním vočkem podívá, hroznej strach ho v tu ránu pojme a všechny vlasy se mu hrůzou zježejí.

MARTIN KABÁT:

Tak to já se na tebe podívám.

SARKA FARKA:

Mord hadry kruci tyrkn. Basama teremtete. Himl laudon element, haranty tuty kvanty, piškum kalibr reteré

MARTIN KABÁT:

Kdepak, je to marný, umřu a strachu nepoznám.

SARKA FARKA:

Hrom do smrku, to je ale nátura. Celou radost jsi mne zkazil. A poslouvej, ty bys moh bejt vod hodiny mlynářem na čertovým mlejně. Tam ale čerti každého lapnou a do půlnoci musí s nimi hrát pekelnej mariáš. A kdo prohraje toho v tom mlejně rovnou rozšmelcujou.

MARTIN KABÁT:

Mlynářem? To není špatný.

SARKA FARKA:

A já tu s tebou klábosím a živnost mi stojí. Zalez a nekaž mi řemeslo. Dukáty nebo život

LUCIUS:

Čanže pasé, v tu ránu at' chlape zkameníš. Tak vida, hledám poustevníka a mám loupežníka. A heleme se, nejste vy, vážený pane, poustevník Školastykus? A kam vás nohy nesou?

MARTIN KABÁT:

Kdepak, já sem taky přepadeněj mladej pane, Jenže já to měl horší než voni, na mne šel s bambitkou. Jsem Martin Kabát a jdu do čertovského mlejna

LUCIUS:

Ale pane dragoune načpak chodit ke kovářičkovi když můžete rovnou ke kováři. Načpak čertův mlýn stačí, když tuhle ceduličku podepíšete a věc je vyřízená.

MARTIN KABÁT:

To pude těžko, já psát neumím. Tak budu přece jenom muset hledat cestu do toho mlejna.

LUCIUS:

Ale to je maličkost pane dragoune. Šanže pasé, hlavo promluv. Kudypak vede cesta do čertova mlýna?

SARKA FARKA:

Rovnou za nosem ty čertový kvítko. Vás dva mě byl dlužen čert

LUCIUS:

Tak pojed'te pane vojáku, máme kousek společné cesty.

LU přichází, píská
si

MA zaleze

SA zkamení

SA oživne

Odcházejí

2. ZÁMEK (KA, PR, KR, L2, dvořanstvo)

KÁČA:

Hele ho! Včera ještě Kačenko sem Kačenko tam a dneska...holota myslivecká frejírská, jeden jako druhý, kouká jenom jak by poctivou holku o věneček ošulil

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

Ale krásný je ten tvůj Hubert, tělo samý sval a šlacha.

KÁČA:

Co je to platný, všichni jsou stejný, všichni z Líbáně, všichni z Drážd'an ale žádný vod Berouna. (po schodech přichází průvod s ženichy) Hle, nápadníci, a hned dva najednou

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

Koukni jaký má nos! A jak mu odstávají uši!

KRÁL:

Ale holčičko, musíš chápat že to je v dynastickém zájmu....,

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

Já si toho paviána puntíčkovaného nevezmu, a basta!

KRÁL:

Chceš tedy pojmout za chotě raději prince Isidora?

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

Ani kdyby to byl poslední mužský na světě. Káča říká, že mu haraší na cimbuří...a ne a ne a ne...

KRÁL:

ach bože, bože. Jen trpělivost, však ona dostane rozum.

KA a PR pozorují chlapy dole, Káči frajer (L2) balí jinou

KR přichází

OT spí
LU před dveřmi

LU vyčaruje
bažanta

OT začne se
modlit

PR volá zdálky,
přichází

LU mizí

LU přichází

LU vytáhne
bažanta

LU mizí

PR odchází

3. POUSTEVNA (LU, OT, PR)

LUCIUS:

A jeje vegetarián! Hamafura, pistum rátum...Hej hola, zbožný poustevníku, jsi-li pak doma?

OTEC ŠKOLASTYKUS:

Já se podívám. Kdepak bych byl, trávím čas na modlitbách. Vstup jsi li dobrý

LUCIUS:

Bud' zdráv moudrý muži a přijmi tento dar od mého pána

OTEC ŠKOLASTYKUS:

Co je to za nesmysly?...cítím z toho zápach spáleniny, neklamný příznak mámení pekelných. Třicet let tu žiju...

LUCIUS:

..o chlebu a kobyilkách! V tom je ta chyba...., pořádný poustevník má přemáhat pokušení 99x za den. Alespoň kdybys měl smyslné představy...

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

Otče Školastyku....

LUCIUS:

Co to bylo? Že by přece jenom pokušeníčko?

OTEC ŠKOLASTYKUS:

To je princezna Dyšperanda. Zmiz cizince...Jménem boha tě zaklínám...

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

Otče Školastiku, Zas ponořen do modliteb. Cožpak si mne ani nevšimneš?

OTEC ŠKOLASTYKUS:

Čemu vděčím za tak náhlou návštěvu tvé jasnosti?

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

Duchovní útechu potřebuju otče Školastyku. Já chci ženicha. Božítku, jak já té naší Káče závidím ty její sličné nápadníky.

OTEC ŠKOLASTYKUS:

Ó, deus omnipotens, zadrž, zadrž jasnosti, taková daremná slova

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

Kolikrát v noci nemohu samou touhou ani usnout. To si třeba až do svítání představuji takového ženicha. Musí být pěkně rostlý, spíš brunet než blondýn, v očích aby mu jiskřilo, tělo samý sval a šlachy, no zkrátka krásný jako anděl.

OTEC ŠKOLASTYKUS:

Jako anděl, bože jako anděl, běda, jasnosti, to je rouhání...

LUCIUS:

Ta stará generace, ta má ouzkoprsé názory. Pardon jasnosti. Dovolte abych se předtaval: Lucius, tady pana strýčka nezvedený synovec.

OTEC ŠKOLASTYKUS:

Cožééé? Táhni !!!! Ty z pekla zplozenče....

LUCIUS:

A propó, kampak jsi uklidil naší přesnídávku? No slušelo by se abys jasnosti tuhle kousek nabídl. V lese člověku vytráví, co? Ale strýčku, nemrač se....Vidíte jasnosti a tohle já mám pořád na talíři.

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

Že povím ve městě jak si tady ten svůj kobyilkový program zpestřuješ.

OTEC ŠKOLASTYKUS:

Có, cožé, ale probůh to není vůbec pravda Ego teter sumum deum....

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

Kdepak je pan Lucius, kde je?

OTEC ŠKOLASTYKUS:

Konečně v pekle!

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

Pane Lucie!!!

4. LOUKA (KA, LU, PR, L2)

KÁČA:

Jémine, a já bych se chtěla tolik vdávat. Ale kde popadnout ženicha. Třeba tomu nejčernějšímu čertu bych duši upsala, jen aby nákej přišel

LUCIUS:

Rixum fixum terafixum, tu jsem Kačenko jako na zavalanou. Jen račte vyjavit své přání, jaký má prosím být. My máme na skladě všechny sorty ženichů. Černé, blond i nazrzavělé, ducaté i vyzáblé, plešouny, hranáče, třasořitky, trumbery i chytráky.

KÁČA:

Panečku, tomu ta huba jede. No, co se mne teče, radši bych vlasatýho než plešouna, ale jestli to plešouni myslívají s chudejma holkama poctivěji než kudrnáči, může mít hlavu jako koleno. Hlavně, aby znal vorat, vláčet, kladivo, sekeru aby uměl vzít do ruky. Ale co je mi to všecko platný, když tu není čert, aby mi mé přání splnil...

LUCIUS:

A já jsem snad vosk.. Tak si sáhněte, a co je tohle

KÁČA:

Narmoutě duchu, ten zelenáč má vopravdovský rohy, nó...To je potom jiná písnička...

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

Lucie....

LUCIUS:

To mne shání d'áblova babička. Honem se někam schovejte, babička to vidí nerada když chodím s děvčaty. To abych se rozdvojil mám-li těm dámám najednou vyhovět. Trunbulante mordomáro, taky že se roztrhnu..

LUCIUS II):

Vaše jasnost mne hledala?

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

Ano, totiž ne, já hledám Káču, abyste věděl..

LUCIUS II:

Hm, ten protiva strýček vás tak popletl že hledáte Káču a voláte Lucii. Tak vy jste se mnou chtěla mluvit? Já vím, doma vás ženou do vdavek, vidíte..

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

Já bych se vdávala ráda. Cožpak se ale najde nějaký slušnější ženich?

LUCIUS II:

Aby byl pěkně rostlý...

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

..v očích aby mu jiskřilo...

LUCIUS:

..a radši brunet než blond...

KÁČA:

A co za to čerte chceš?

LUCIUS II:

Nic..., to se vezme kousek papíru a na ten papírek se pěkně dopodrobna vypíše jak má ten ženich vypadat.

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

To já už umím nazpaměť

LUCIUS:

Tak vidíte, pak to jednoduše podepíšete, vlastní krví. Pak to odnesete dneska večer do čertova mlýna a zítra můžete mít ohlášky

KÁČA:

Ohlášky, a třeba všechny tři najednou?

LUCIUS:

Všechny tři, at' se provoz nezdržuje. Koukám, támhle jde princezna. Já zmizím aby nás spolu neviděla.

KA uprostřed

LU vyskočí,
přesune se na
střed
KA vlevo

PR volá zdálky ale
ještě nepřichází

KA zaleze

LU se rozdělí a
obsadí levý střed
L2 má pravý střed
PR přijde zprava

Oba páry mluví na
střídačku, ale hrají
zrcadlově

LU a L2 odchází

KA a PR se setkají
uprostřed

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

Kdepak jsi běhala Káčo?

KÁČA:

Ale, trošinku jsem se támhle zapovídala s nějakou starou babkou. A moc užitečný věci jsem se dověděla.

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

No, otec Školastyk taky není k zahzení když jde o dobrou radu. Mám vzít kousek papíru

KÁČA:

...ježkovy oči, já taky...

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

.. a napsat tam jakého ženicha si přeji..

KÁČA:

..vlastní krví, že jo....

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

Káčo, ty jsi poslouchala!

KÁČA:

Na mou duši ne. Ale jestli ještě řeknou že se to má dát..

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

.. do mlýna, do čertového, Káčo, to není jen tak! Já se bojím...

KÁČA:

Hlouposti, čeho? Pár starejch čertů nám nemůže veselku zhatit!

OM a CA chrápou
nahore LU za nimi
vyleze

5. MLÝN (LU, OM, CA, MA, KA, PR)

LUCIUS:

Holoto plesnivá, čertovská, vstávejte když k vám přijde návštěva. Vždyť tu chlapi shnijete zaživa.

OMNIMOR:

Co ty si zač, ty si ňáká revize?

CARBORUND:

Vždyť je eště brzo, eště se nestraší. Až vod jedenáctý...

LUCIUS:

Já nejsem žádná revize, ty hňupe smradlavá. Já jsem pan Lucius, čert první kategorie, loni jsem absolvoval pekelnou akademii s vyznamenáním a teď jsem export import jemná elegantní práce. S váma bych se nešpinil, křupani opelichaní, kdybych tady neměl svoji prácičku. Objednal jsem si dvě krasotinky

OMNIMOR:

Tak to zas prrr, tady je náš revír... Tady se odjakživa strašilo.

CARBORUND:

Ženský nám sem nezavlíkej..

MARTIN KABÁT:

...hapčí...

LUCIUS:

Tak, toho vám dávám, abyste neřekli. Ale jak mě ho chlapi nedostanete do pekla, tak si nepřejte ten rambajz na direkci

KÁČA:

...dou, a nebojejí se nic, jasnosti.. Kdyby na nás přeci jenom někdo vyskočil, praštěj ho tou lucernou přes klapačku, jen se voblízne....Dou,... sme na místě, jasnosti... daj mi tu svou ceduličku

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

Káčo, já bych tu na tebe raději počkala... Nebo radši ne. Káčo, prosímtě, vraťme se dokud není pozdě.

MARTIN KABÁT:

Mordýánskej život, jen dál, křepeličko, jen se nevostejchej

MA přijde do
mlýnice

LU pozoruje MA

KA dotlačí PR před
mlýn

KA klepe a vchází

KÁČA:

Líběji odpustit, já sem du skrze tu žádost vo toho ženicha. Vědí, já potkala toho frňouska Luciusa a von mě ponouknul abych si k vám podala tu žádost. No, Luciusovi já nevěřím, je to takový hříbě nevycválaný ale voni jsou pořádněj plesnivej starej čert a k nim člověk může mít důvěru. Jo, abych nezapomněla tůhle je ještě jedna vod naší princezničky

MARTIN KABÁT:

A heleme, tak princezna Dyšperanda taky. No žežuličko, už je to zařízený, ženichy budete mít jedna radost. A teď jdi hezky domu a že posílám princezně pac a pusu.... Housata hloupý, máte štěstí.

KARBORUND:

Zemskej červe, uhodila tvoje poslední hodina...ted' ty..

OMNIMOR:

....dej sem duši chlape bídná...ted' ty, zeptej se ho jestli umí mariášek

KARBORUND:

duši sem dej chlape bídná.....budliky, budliky...

MARTIN KABÁT:

Jen mi na ni šáhni ty mezuláne chlupatá,

KARBORUND:

..budliky..

OMNIMOR:

Von se nebojí! Ted' ste se měl bát vlastně, ale nic ve zlým pane pocestný, my bysme si rádi zahráli mariášek.

KARBORUND:

Budliky, budliky

MARTIN KABÁT:

Přestaň s tím blemcáním a skučením. Tak mi pučte pár šestáků do hry.

OMNIMOR:

Přestaň porád s tím blemcáním, že huba nebolí! Malá dává a jedem.

MARTIN KABÁT:

Vy švindlíři zatracený, copak je tohle? S těma nehraju. S těmahle se bude hrát, ty sou poctivý.

VŠICHNI:

Barva... Dobrá... Nečum... Sedum červenejch... Ty bejvaj dražší

OMNIMOR:

Flek jako Brno...

MARTIN KABÁT:

Na hru i na sedmu.? Dej pozor d'áblíku at' se nepřepočteš...Re! A jedem!

OMNIMOR:

...to je mrzutý...Co takle? Sakra, já měl radči počkat..

MARTIN KABÁT:

To máš jedno, plavajzníku, do tý žumpy spadneš stejně! Ted' vytas tu pravou, Luciperův strejčku.

MARTIN KABÁT:

Di do háje zelenýho, takový bačkory házím pod stůl. Trumf, štyrycet, zase trumf, rup do ní, tady je ta sedma, kde máš toho flíčka, ty utřinose.

CARBORUND:

Hraješ to jako ponocnej!

OMNIMOR:

Dyš já sem vyšel ze cviku..

MARTIN KABÁT:

To máme čtyrycet, padesát, šest, sedum, osm, devět, deset, holenkové, to máme rovnejch sto, a hele, tady je ještě jedna mrška, to máme stodeset. A jejeje, holoubkové, to bude dražota...

KA vychází ze mlejna a obě odchází

Kravál na mlýnici, budík, OM & CA spadnou z bidel hudrují

MA, OM, CA karetní hlášky dle libosti

Hraje se

MA počítá

LU nahoře
pozoruje debakl
dole

LUCIUS:

Ohrňdírové! Infernále, volám tě doktore Solferne, mistře nad mistry magnificencissime, přijď ve své velkolepé moudrosti zakročit než se strhne ostuda.

LUCIUS:

Eskondrante kuparvilo, volám tě podruhé doktore Solferne, ten dragoun nás chce zruinovat!

LUCIUS:

Ja druntehukydáro ustan patro, volám tě potřetí velký Solferne! Všechen kapitál je v prachu.

MARTIN KABÁT:

Rup do toho, ten největší flek v celým tom slzavým oudolí. A teď šavle ven, vezmem to tryskem. Tramtadadá... Za mnou čerchmanti, válečný štěstí Martinovi přeje. Rup.... ...Nemusíte to ani počítat, dejte sem ty dva pytlíky a budem vyrovnaný.

DOKTOR SLOFERNUS:

Dovolte vážený hosti abych se představil. Jsem doktor Solfernus a přicházím vám nabídnout své služby. Třesu se hněvem pane Kabáte když vidím tak bystrého člověka jak račte být vy ve společnosti takových přitroublých otrapů. Co byste říkal očku? Je to mnohem rychlejší a napínavější.

MARTIN KABÁT:

Voni sou advokát, že jo pane doktor. A já jsem odjakživa slejchal že advokátům jde víc vo peníze jak vo hru. Aby rozuměli, já bych těmhle žlutejm ptáčkům nerad zbúhdarma trhal křídýlka.

DOKTOR SLOFERNUS:

Víte co, příteli, tak si zahrajeme o ten váš kabát.

MARTIN KABÁT:

Vo kabát? No proč ne? Je na ňom sice vo nějakou tu díru víc než jich vymyslel krejčí, ale proti dukátu v sázce dycinky vobstojí, dycinky.

DOKTOR SLOFERNUS:

Já sázím deset dukátů. Abyste viděl že to s vámi dobře myslím.

MARTIN KABÁT:

Tak dou, pane doktor. Dávaj.

DOKTOR SLOFERNUS:

Stačí?

MARTIN KABÁT:

Ještě jednu.

DOKTOR SLOFERNUS:

Tady je třetí.

MARTIN KABÁT:

To je moc, kabát je v pekle, ve zdraví ho užijou, pane doktor.

DOKTOR SLOFERNUS:

Přece jen jsi hlupák, zemský červe.

MARTIN KABÁT:

Šmarjá, oupisy! Jsem já to nemehlo, takový dvě krásný dušičky strčím čertu do tlamy. To ne, to sakra ne.

DO přiletí

čumilové se snaží
koukat do karet

DO bere kabát

6. **POUSTEVNA (OT, LU, OM, MA, AN, Vidiny)**

OTEC ŠKOLASTYKUS:

Mámení pekelná! Jedeš, ...jedeš ty nemravo!... Jedeš!!!!

LUCIUS:

Dědek trouchnivá! Já mu vybírám nejjemnější soustíčka, blondýnky, černé i do zrzava, tu pošlu outlou, tu zase baculatou, děvčata jako broskvičky. Ale dědek jen nadává a kritizuje.

OTEC ŠKOLASTYKUS:

Žena, žena je nástroj d'áblův, to já znám, to já znám..

MARTIN KABÁT:

Vítám vás a nesu novinu. Princezna Dyšperanda upsala duši čertu.

OTEC ŠKOLASTYKUS:

To není pravda ty klevetníku. A proč by to dělala?

MARTIN KABÁT:

Je vidět že neznáte ženský plemeno. Proč? Pro ženicha!

OTEC ŠKOLASTYKUS:

Cože, pro ženicha! Je li to pravda vandrovníče, tak svolám na tu bezbožnou holku oheň a síru hněvu božího. Kéž by ji tlama pekelná...

MARTIN KABÁT:

Co se přísnosti tejče, vidím že to umíte brát pěkně od podlahy svatej otče. Poslouchejte pane poustevník, třeba eště není pozdě, to bysme byli divný muský abychom princeznu s Káčou nechali..

OTEC ŠKOLASTYKUS:

A Káča se taky upsala? Bodejt' by ji Rarach napích na nejšpicatější tento..

MARTIN KABÁT:

A dejte pokoj, pane poustevník, neberte všecko tak hrr, holky sou mladý, spustily se z nerozumu. Takový dvacetiletý tělo, to je horší než mlíko na rozpálenej plotně. To ti na těch holkách vůbec nezáleží, poustevníku?

OTEC ŠKOLASTYKUS:

Nezáleží a vůbec na nikom z té lidské sebranky už mi nezáleží. Co je mi do světa, ať se každý postará sám o sebe a je to.

MARTIN KABÁT:

Tak vida, tak ty seš svatej, ale lidskej nejsi, poustevníku. To je podle mýho velká chyba. Jestli ti dá tentokrát pánbů za pravdu, tak to bych se ale musel strašlivě mejlit.

ANDĚL TEOFIL:

Buď zdrav, otče Školastyku. Můj pán ti posílá denní chléb.

OTEC ŠKOLASTYKUS:

Já vím, poníženě děkuju pánu bohu. Sláva hospodinu, na nebesích, sláva. Ale poslouchej anděli, vždyť ty jsi celý uplakaný.

ANDĚL TEOFIL:

Princezna Dyšperanda a ta její služebná upsaly duše Satanovi.

OTEC ŠKOLASTYKUS:

Tak tedy přece. No tak tedy budou slečny pykat. Kdyby se takovéne rozmařilosti, smilstva a nemravnosti pro nic za nic odpouštěly, za chvílku by nebyla na světě žádná disciplína. Každý by si hřešil vesele co by hrdlo a nebo jiné hříšné oudy ráčily.

ANDĚL TEOFIL:

A já přece jenom myslím, že nemáš tak docela pravdu.

LU a OM na komíně a OT se nestačí divit co se mu zjevuje za vidiny

MA klepe a vchází

AN přilétá

AN odlétá

Chystá se svatba,
zmatek

CA & KA v popředí

CA & KA se
stáhnou
Jde svatební
průvod dolu po
schodech

OT vyjde a pocáká
je
Zmatek, všichni
zmizí

MA přichází
SA vylézá

7. ZÁMEK (HL, CA, KA, KR, PR, Dvořanstvo)

HLÁSNÝ:

Jeho veličenstvo král ráčil přislíbit ruku nejjasnější princezny Dyšperandy vznešenému princovi Ismajlu ze Solfernézie.

CARBORUND:

Tedy Kačenko, já bych si to pokládal za velikou čest kdyby sis mne vybrala za ženicha

KÁČA:

A čímpak tam vlastně jsi u toho vašeho prince?

CARBORUND:

Já, já jsem ten nejhlavnější, přes všechny, víš. Chaloupku mám jako klíčku.

KÁČA:

A krávy máš při tom stavení taky?

CARBORUND:

Kravičky, toť se ví, jedna radost, švejcarský plemeno, zvašť přivezený.

KRÁL:

Člověk takovou holku vychová, pak přijde cizí mužským a hotovo...

PRINCEZNA DYŠPERANDA:

Táto, neřvi, lidi koukají... Otče Školastyku..., to si hodný..

OTEC ŠKOLASTYKUS:

Aby vám nebe požehnal, jasnosti. Rosu dejte nebesa z hůry
(panika, všichni mizí pryč)

8. LOUPEŽNA (MA, SA)

MARTIN KABÁT:

Loupežníku, polez ven.

SARKA FARKA:

A hele dragoun! Tak co, přespals v čertovém mlejně? A hráls maryášek?

MARTIN KABÁT:

Bodejž by mi vobě ruce upadly než sem to vzal do ruky. Kdyby prohrál jednu duši, já prohrál hned dvě. A teď nejspíš si tam budu muset dojít, aby mi ty oupisy vrátili.

SARKA FARKA:

To jim chceš donést k tej prohranej duši taky tělo aby to měli pěkně pohromadě.

MARTIN KABÁT:

Já jsem svou duši neprohrál ale dvě spanilý holubičky jsem strčil peklu do chřtánu.

SARKA FARKA:

Ženský??!! Ale co je ti do ženskejch, stejně sou potvory falešný, a do pekla by spadly tak jako tak. Nikam nechod', bud' rád že seš v suchu!

MARTIN KABÁT:

hele. Co kdybys sis dal na pár dní pokoj vod toho přepadávání a pujčil mi ten svůj vobušek.

SARKA FARKA:

Snad mi nechceš eště ty fušovat do řemesla?

MARTIN KABÁT:

Co tě vede ty hlavo prázdná. Vždyť sem ti řek že musím do pekla.

SARKA FARKA:

Tak já ti ho teda pučím, když to musí bejt. A umíš s tím zacházet?

9. PEKLO(KA, CA, CE, MA, BE, AN, čerti)

<p>KÁČA: Kde ses tu vzal? Kde je můj ženich? Mluv, mezuláne..</p>	KA spustí na CA
<p>KARBORUND: Kačenko, to jsem přece já!</p>	
<p>KÁČA: Co to blábolíš, copak ty si nákej ženich, ty, plesnivko ušmudlaná... Tak tys voklamal chudý poctivý děvče. Držte mně, sic tady ze samý žalosti něco provedu!!!</p>	
<p>KARBORUND: Kačenko, měj slitování, dyť mně táhne na vosmistej rok.</p>	
<p>ČERT: Zemskej červe, co tu chceš se svou tělesností. Vodnes to svý maso pryč.</p>	MA přichází
<p>MARTIN KABÁT: Pro krindáčka, Káčo, co tu děláš?</p>	
<p>KÁČA: Já chci ženicha co sem ti na něj dala písemnou žádost. Peklo nepeklo, jak mi nedáš ženicha, budeš si muset vzít sám.</p>	
<p>MARTIN KABÁT: Když nás dva nepotká nic horšího, Kačenko, tak proč ne. Kde je doktor Solfernus? Ptám se po dobrým kde je. Čuchnou si, přivonívá krchovem.</p>	
<p>ČERT: Na konferenci u nejvyššího Belzebuba.</p>	MA a KA zajdou k BE BE sedí na empiru a DO přichází
<p>BELZEBUB: Dušičky, neseš, Solferne?</p>	
<p>DOKTOR SLOFERNUS: Tu jsou příslušné úpisy, rač si je vaše veličenstvo prohlédnout.</p>	
<p>BELZEBUB: Sláva ti, to si pašák, ...pašák.. Už vás mám v drápech, holubičky, to je blaho, to je má slast. Utíkej znovu do světa, Solferne, běž, víc dušiček chci, víc, miliony, rozumíš, miliony: Celej svět schramstnu do své tlamy.</p>	
<p>MARTIN KABÁT: To ne, Satane, ruce pryč páni čerchmanti. Tyhle duše rohatej nedostane!</p>	
<p>BELZEBUB: Co je to? Co tu chce ta umrlčina? Roztrhněte ho jak hada</p>	
<p>DOKTOR SLOFERNUS: Klid, vaše veličenstvo, klid. Nám je přece cizí hrubé násilí. Vy nám ty úpisy odevzdáte, ve vlastním zájmu je odevzdáte, že pane Kabát</p>	MA sebere úpisy
<p>MARTIN KABÁT: Už sem řek, nevydám.</p>	
<p>DOKTOR SLOFERNUS: Tak já vám ukážu věcičku jakou jste ještě neviděl. Lože vyvrhelovo. Jak nevydáš úpisy, budeš smažit a škvířit na tom loži. Račte se podívat.</p>	
<p>MARTIN KABÁT: A ne a ne. Vy si myslíte že taky já hned změknu a že zradím ty dvě nevinný holky. Takovou hanbu sám sobě neudělám. Koukejte, tak a je po všem. Jestli chcete, no dobrá, budeme se prát.</p>	MA kouká, bojí se
<p>ANDĚL TEOFIL: Zadržte mocnosti pekelné!</p>	MA trhá úpisy Čerti chtějí, a tak se perou AN přilétá
<p>BELZEBUB: Co tu chceš ty bílá vráno?</p>	
<p>ANDĚL TEOFIL: Martine Kabáte, tys člověk spravedlivý. Nad tebou peklo nemá moci. Nevydáte-li Martina Kabáta dobrovolně, vtrhne sem nebeská jízda!</p>	Čerti berou roha KA taky AN odlétá

MA přichází

10. LOUPEŽNA(MA, SA, AN)**MARTIN KABÁT:**

Káčo, Kačeno!Hej povídán Loupežníku, Káču jsi tu někde neviděl, loupežníku? Copak je s tebou?

SARKA FARKA:

Dejte mne všici pokoj, já už nejsem žádnéj loupežník, já si tu přemejšším. A vo ženský se nestarám

MARTIN KABÁT:

Člověče, ty sou tam na tebe přichystaný... Když sem viděl tu pekelnou postel... a na tý posteli je napsáno „Sarka Farka , mordýř a loupežník“. To je ti taková hrozná postel...

SARKA FARKA:

Martine, Martine, nelži. Vždyť já sem v životě nikoho nezamordoval. Já sem každému nařezal, jen co je pravda, všem sem vždycky kapsy zobracel na ruby. Ale zamordovat né, Martine, to nééé... Pro smilování boží, Martine, Martinečku, porad' mi, vysvobod' mne.

ANDĚL TEOFIL:

Co je ti k smíchu, Martine? Ten loupežník opravdu přijde na pekelné lože. Je to tuze zatvrzelý hříšník

MARTIN KABÁT:

Ale copak vo to, chlap špinavá to je. Jen ho potvoru zavřít až zčerná, ale ta postel! To je moc. Poslouchej anděli, leť nahoru, klekni tam za mne před tou nejvyšší inštancí a řekni: „Martim Kabát dává moc a moc prosit“ a jestli běží o nákej ten trest, tak řekni tam, že toho rošťáka potrestám

ANDĚL TEOFIL:

Že si to ty, Martine, už letím.

MARTIN KABÁT:

Padni na kolena loupežníku a tluč hlavou vo zem. Já sem tu tvou věc hnal k vyšší inštanci. Za chvíli tady bude.

ANDĚL TEOFIL:

Martine, náš pán tvé žádosti vyhověl. Loupežníkovi se dostalo ti milosti odpuštění. A tobě Martine náš pán vzkazuje: za tvou statečnost si můžeš vyslovit tři přání a každé z nich ti bude rázem splněno

MARTIN KABÁT:

A to už jako to má docela dobrý? Tak to zas ne. To já s nim mám docela jiný oumysle. Toto je to mý první přání. Pod' rabiáte, ted' budeš dělat pokáníčko podle mýho gusta.

11. MLÝN (MA, AN, OM, KA, OT)**MARTIN KABÁT:**

Vidíš to kolo. To by chtělo roztočit. Tak, huš, bude to?

OMNIMOR:

Co je?

KARBORUND:

Rychle pryč nebo nás taky zapřáhne

OTEC ŠKOLASTYKUS:

Tu je, s vandrákem se toulá po lese a já už hladem sotva na oči vidím.

ANDĚL TEOFIL:

Odpusť mi, otče Školastyku, musel jsem zpívat na kůru. Pamatuješ na Káču a Princeznu, jak jsem o ně šel poprosit našeho pána. Tak ty byly vyrvány peklu. A jestli si to nezkazí, zůstane jim nebeská brána otevřena.

OTEC ŠKOLASTYKUS:

Tak, do nebe... Nemravy, necudy, holky rozjívěné. Do stejného nebe jako já, svatý otec Školastyk. Já se z toho zblázním. Ne, ne ne ne, to by nebyl Pánbůh spravedlivý!

LO vyleze v košili

SA klečí před MA
MA se tomu směje

AN přilétá

AN odlétá

SA vyje

AN přilétá

Přesunou se
k mlýnu (schody)

OM&CA chrápou

SA vidí, ale
nechápe po chvíli
točí

OM&CA mizí

OT přichází

ANDĚL TEOFIL:

Ďábelská pýcha z tebe mluví poustevníku. Nelidskou zpupností jsi oděl svoji duši. Vstupte mocnosti pekelné.

MARTIN KABÁT:

Počkat...

ANDĚL TEOFIL:

Tak ne!

MARTIN KABÁT:

Podívej kamaráde, mě to stejně mrzí že ten mlejn běží tak na prázdno. Takhle kdyby tady byla pěkná hromada pytlů s žitem a pšenicí aby bylo co mlejt.

ANDĚL TEOFIL:

Je to tvoje přání, Martine? Tak běž poustevníku a dej se do práce.....Tak běž.....Tak běž....Tak, Martine, už jsi je oba rozsoudil. Jsi spokojen?

MARTIN KABÁT:

Inu anděli nebeskej, byl bych, eště dybych měl tuhle do fajfky co nacpat.

ANDĚL TEOFIL:

Staniž se.

MARTIN KABÁT:

Můj ty Tondo kolenatej, to je obsluha...

ANDĚL TEOFIL:

Aha, musím na zámek. Zvěstovat princezně Dyšperandě že nabyla milosti boží a že je opět čistá jako okvětí bílé lilie.

KÁČA:

Martine..., Matrínečku..., přece jsem tě dohonila.. Celou cestu z pekla jsem za tebou utíkám. Ty můj zlatej Martine, celej život se už od tebe nehnu.

MARTIN KABÁT:

Co blázníš, Kačenko, co bych s tebou dělal?

KÁČA:

Za ženu si mne musíš vzít. Vždyť si mi to vprostředku pekla slíbil.

MARTIN KABÁT:

Anděli...pomóc...pomóc...anděli...anděli

ANDĚL TEOFIL:

Co zase, jedno po druhém, to by se jeden ulítal..... Volal jsi mne, Martine?

MARTIN KABÁT:

Kamaráde zlatá, zbav mne tý Káči, to je mý poslední přání.

ANDĚL TEOFIL:

Na přání už je pozdě, Martine! To tvoje třetí přání byla přece fajfka tabáku, no.

MARTIN KABÁT:

Prachsakra, poustevníka jsem zachránil od pekla, loupežníka jsem zachránil od pekla a teď ho s tebou, Káčo divoká, budu mít já sám.

KÁČA:

Martine, Martinečku, ty moje zlato....

AN zapálí meč

AN uhasí meč

MA kýve
Odkryjí se pytle

MA bafá fajfku

Zvonění AN odlétá
Lilie vadne

KA přichází celá
udýchaná

AN nestíhá ale
přilétá

HAPPY END

Objevují se postupně:

Prostý lid

MARTIN KABÁT ... Petr Němec
KÁČA ... Tereza Lukešová

Prostý lid problémový

SARKA FARKA ... Jan Vozábal

Šlechta

KRÁL ... Milan Olexa
PRINCEZNA DYŠPERANDA ... Zuzka z Antré

Přisluhovač

HLÁSNÝ NA VĚŽI ... Drobek

Klérus

OTEC ŠKOLASTYKUS ... Petr Bürger

Přisluhovač kléru

ANDĚL TEOFIL ... Andrej Lukeš

Bezpečnostní složky

vyšší kádry

BELZEBUB ... Vladimír Jantač
DOKTOR SOLFERNUS ... Ladislav Pouzar

Střední kádry

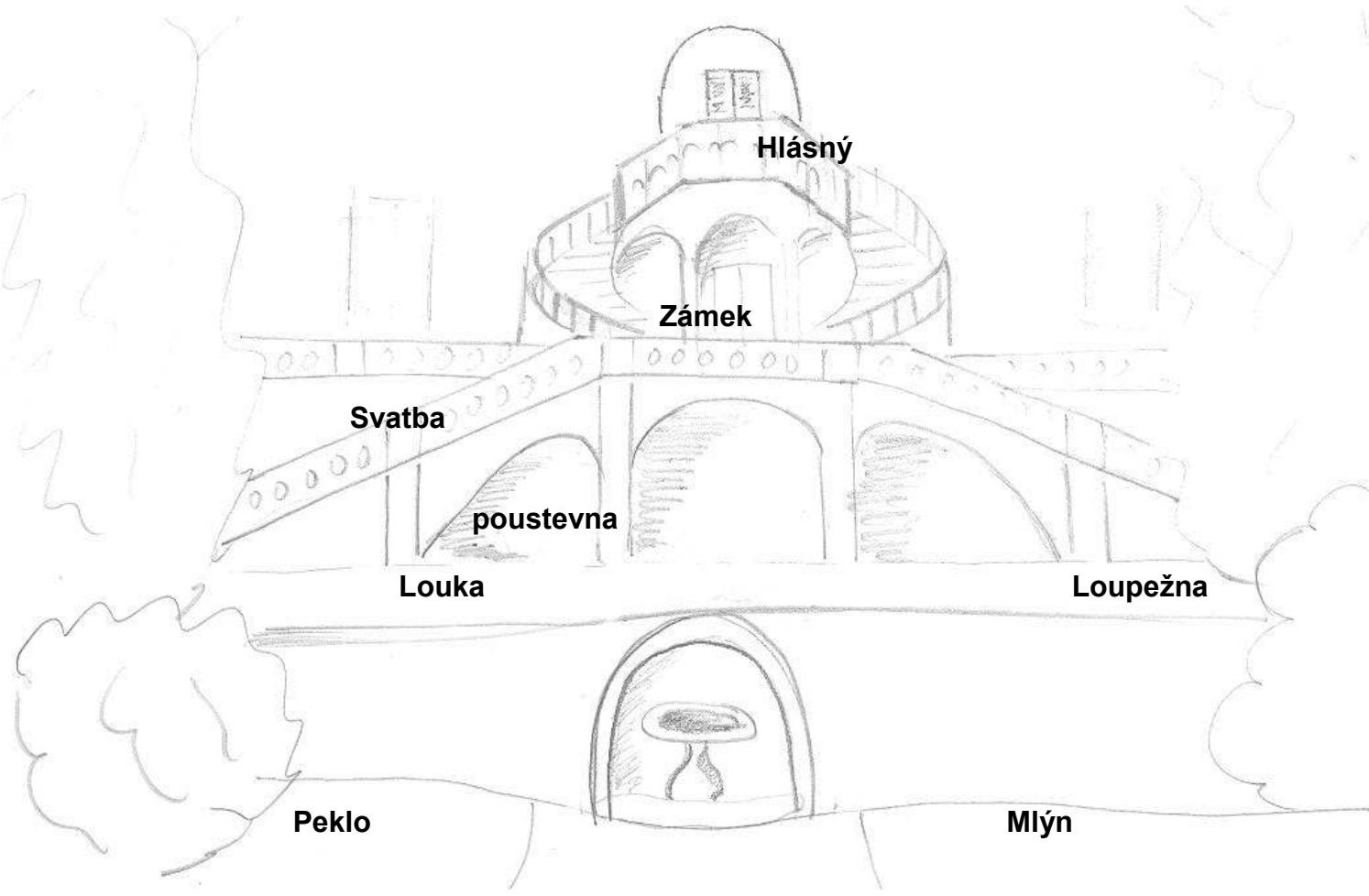
LUCIUS ... Ondřej Lukeš
LUCIUS2 ... Tomáš Kouba

Póvl

OMNIMOR ... Jaroslav Jílek
CARBORUND ... Martin Kouba
ČERT ... Kdo přijde

Scény:

1. **LOUPEŽNA (SA, MA, LU)**
 2. **ZÁMEK (KA, PR, KR, L2, dvořanstvo)**
 3. **POUSTEVNA (LU, OT, PR)**
 4. **LOUKA (KA, LU, PR, L2)**
 5. **MLÝN (LU, OM, CA, MA, KA, PR)**
 6. **POUSTEVNA (OT, LU, OM, MA, AN, Vidiny)**
 7. **ZÁMEK (HL, CA, KA, KR, PR, Dvořanstvo)**
 8. **LOUPEŽNA (MA, SA)**
 9. **PEKLO (KA, CA, CE, MA, BE, AN, čerti)**
 10. **LOUPEŽNA (MA, SA, AN)**
 11. **MLÝN (MA, AN, OM, KA, OT)**
-

Hlásný

Zámek

Svatba

poustevna

Louka

Loupežna

Peklo

Mlýn